

**GLAZBA NA 72.DLJI:
 Petrit Ćeku u Kneževom dvoru**

Uzvišen oproštaj Igara od Kneževog dvora

**Naš proslavljeni
 gitarist Petrit
 Ćeku program
 svog recitala
 promišljeno je
 skrojio baš za
 Knežev dvor.
 Rijetki su izvođači
 koji su razmišljali
 na taj način**

Ćeku je gotovo cijeli program svog recitala izveo zatvorenih očiju

PIŠE: SANJA DRAŽIĆ

Petrit Ćeku je svoj ovogodišnji boravak u Dubrovniku podijelio u dva dijela: u srpnju je održao majstorsku radionicu u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića čiji su polaznici priredili završni koncert u ljetnikovcu Bunić Kaboga, a u kolovozu recital u Kneževom dvoru. A kako je rekao za razgovor u Dubrovačkom vjesniku, ovaj je program smislio baš za Knežev dvor. I to se osjetilo u atmosferi.

Literatura za instrumente s tipkama

U prvom je dijelu Ćeku izveo skladbe koje nisu pisane za gitaru: Sunitu u c-molu BWV 997 (ovom prigodom u d-molu) J.S.Bacha u obradi Valtera Dešpalja, te dvije skladbe u Ćekuevoj obradi, Mozartovu Fantaziju br.3 u d-molu (preradeću u e-mol) i Beethovenovu Sonatu za klavir u G-duru br.20 op.49 br.2 (sada u C-duru). Solistovo profinjeno muziciranje u ovom je dijelu večeri savršeno odgovaralo Bachovoj glazbi. Ćeku je u prožimanju glasova postigao različite boje na instrumentu što je zaista bilo fascinirajuće. Za Mozarta i Beethovena također možemo reći da su lijepo uklopili u ugodaj stvoren na početku koncerta. Doduše, drugi stavak Sonate, Tempo di Menuetto, nije imao onu eleganciju koja se postigne na klaviru, pa se karakter donekle izobličio

i uskratio nam cjeloviti užitek.

Nakon petnaest godina

U dugom dijelu večeri izvedene su skladbe pisane za gitaru. Prva je bila dvostrukom hommage. Skladbu Omaggio a Marko Ruždjak Gorana Listeša je Ćeku prouzveo prošle godine na Osorskim glazbenim večerima i to neposredno prije skladateljeve smrti. A izvedbu u Dvoru posvetio je skladatelju, ujedno i svom kolegi pri čemu se osjetila snažna intimna pozadina. Barriosovu Katedralu je Ćeku posljednji put svirao u Dubrovniku 2006.godine na Ponoćnom recitalu u Sponzi. Katedrala je zvučala besprije korno, stavci su se otkotrljali u jednom dahu i možda postigli najbolje trenutke ove iznimne večeri. Za kraj je Ćeku izveo Brazilsku pučku suitu H.Villa – Lobosa. Protkana bogatim i različitim folklorom, Suita se zvonko i muzikalno pronosila Dvorom.

Posebno je zapanjujuća činjenica da je Ćeku gotovo cijeli program svog recitala izveo zatvorenih očiju.

Pljesak brojne publike bio je dug i glasan. Ćeku se klanjao u svim pravcima držeći gitaru visoko u zraku, kao da želi naglasiti kako su on i instrument ravnopravni partneri podjednako zaslužni za uspjeh koncerta. Za glazbeni dodatak je izveo Melodia sentimental Ville Lobosa, još jednom potvrdivši kako pravog umjetnika mora krasiti spoj intelekta, muzikalnosti i jasnoća strukture svakog djela. Zaista impresivan oproštaj 72.Dubrovačkih ljetnih igara od Kneževog dvora.